

4. dec. 1972

FAKTA

Dato:

4. dec. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 5 s. 88-93

Paris 4-12-72.

Nu har jeg været alene her i over en måned, det har ikke været særlig morsomt, men sikkert lærerigt.

Choren er på den måde at man er blevet frængel ind i en situation som man måske er kendt og ens reelle, man er alene selv om givet af andre mennesker.

Helt der indtast hvor man er sig selv hvor det indtast sig finder der er man altid alene.

Kun når man kan være alene er man fri - uafhængig af andre og uafhængig af andres afhængighed.

Grunden til at de fleste mennesker som hedder som en voldsom byrde ligger formentlig i at mennesket hele tiden vil have sig selv bekræftet gennem andre - vil elskes - hvilket betyder at skjult krav om at blive akcepteret som man er, et krav som man ikke selv kan opfylde man ønsker at en anden skal kunne opfylde.

Overladt til sit eget selskab bliver man frængel til at se

Sig selv som man er, i længden
bliver det frettende at lyve for
sig selv - at se sig selv som
man er. består jo ikke blot i
at se de positive, men også de
negative sider og leve med dem.
Som man med andre spiller man
ofte en rolle, andre ligger som
for hellige spejle hvor man ser
sig selv i de ønskede roller
der altid foresger at fremføre
de positive og undertrykke de
negative sider.

Når man derimod er alene og
ikke har nogen at spille roller
for bliver man langsomt frim-
-ger til at være sig selv, og
efter en overgang af voldsomt
behag ender man med at
indse at det er lige gyldigt
hvordan man er - man konsta-
-terer simpelt hen at man er.

For mit vedkommende ligger
dette igen ind på mit arbejde
man opdag at næsten alle
de hun har man gør sig om
det er gennem følelse. Ju - man
opdag endog at de fleste
af de forhadte selv mig. man
bræder sin tilføje på også
er gennem følelse. Hvordan det?

Jeg er J. eks. egentlig rigtig stærk
over at Bodil bliver så længe
vakt - at Clausen slipper med
at sende penge - disse og flere
impressionspenge som den sy-
lit en stor kasse af ubilfreds-
hed gående ud på at ingen
regner en skid med mig.
Bodil har sin tungtvæggede
gyldige grunde til at blive vakt,
man alligevel synes jeg at
kun sige mig, fordi jeg er
afhængig af hende som bevis
på at der er nogen som
interessere sig for mig.
Det kan kun være mit eget
der søger den bekræftelse
på eget værd - for hvad be-
tyder det egentlig om nogen
interessere sig for en eller ej?
Det som Du Måske er mig an-
dres jo ikke det fjerneste ved
synn eller antipatie. Det kan
derfor også alene være mit eget
som bliver stærk over at Clausen
ikke sender penge til Liden - det
lig ligte må dog være at de
kommer. I begge tilfælde er det
alene mit eget som er særlt
i sin personlig ved.

2
I dit pædagogiske Clausen inkluderer også
det aspekt at jeg er irritabel over
at være af hængslet af ham - han
repræsenterer så meget en af mine
mange fjender skilte er - fjenden
der fjender og betænder mig.
Jeg kan her så meget på begrebet
frihed, ja jeg skriver endda om
det, og jeg er borte dette så
kunstner at være fri som nogen.
Jeg er i besiddelse af en am-
bition der fuldstændig domine-
rer mit arbejde. Denne ambition
giver sig udslag i at jeg i
mine kunstneriske tanker arbej-
der med relationer til et inter-
nationalt kunstliv som jeg ikke
deltager i og aldrig vil komme
til at deltage i. Dette dirigerer
mine tanker i retninger som i
de aller fleste tilfælde fører mig
væk fra mit egentlige job, eller
i alle tilfælde fører mig ud
på nogle opvulste omveje.
Denne ambition gør det ~~stærkt~~
stræmende for mig at se den
kædsøgende i fjerne at min
position er en målposition, at
jeg ikke heller internationalt og
kan på den ligevægtige punkt var

man kan rubricere mig enten
som "lege barn" eller "m. partij"
"amateurist". Til hods for at jeg i
alle de vise bøger jeg studerer
så grundigt netop får at vide
at milet er at være ingen ting
Så kan jeg lige som jeg tænkte
- gys mig ved at opdage at
jag er ingen ting - det vil
jag gerne ikke være - nej, jeg
vil være noget.
Nu har jeg som sagt siddet
her i over en måned og ikke
- ting følt mig som ingen ting
følt mig alene og forladt - og
der er den realitet som jeg har
forbundet svær ved at oprette.
Dog kan jeg ikke mærkeligt se at
det er at jeg ikke kan oprette
den, netop opret mig opret.
Der er en anden verdensoplysning
som man ikke må overse og
det er at selvom jeg i forhold
til hele verdens kunstliv ikke
er ingen ting så bliver jeg dog
problemet ved med at beskæftige
mig med kunst - det vil altså
sige at dette ikke har noget
at skaffe med den rent ydre

ansættelse - at mit kunstnerisk
arbejde er helt uafhængigt af
dette. Jeg tror at selvom jeg
vil af den grund af mit liv vil
blive afhængigt af dig at udstille
i det hele taget ~~at vise hvad~~
på den ene eller anden måde
at vise hvad jeg oppe so
ville jeg trods dette fortælle.
Det er fantastisk jeg på et eller
andet tidspunkt oplyser med
et kunstnerisk besættelse,
men det vil ikke være på
oppe af at jeg i nogen grad er
i forhold til kunstlivet, men
alene fordi jeg mister interessen.
Jeg tror jeg dette forhold for
der især på at min kunst
er uafhængigt af disse ydre for-
hold og at jeg der for (eller
brude) var helt ligeglads med
dem.

Paris

5-12-72

" — C'est que leur (les
surréalistes) intelligence est de
celles qui ne s'expliquent
pas en "pourquoi" et en
" parce que".